

ΑΡΙΘΜΟΣ ΟΞΕΙΔΩΣΗΣ (Α.Ο.)

Α.Ο. είναι το φορτίο που έχει ή που φαίνεται ότι έχει ένα στοιχείο.

Ο όρος Α.Ο. είναι συμβατικός και προδριφεται με βάση κάποιες παραδοχές, γιατί έτσι κάνει πιο εύκολη την γραφή των Μοριακών Τύπων (Μ.Τ.) των ενώσεων, την ονοματολογία και τις χημικές αντιδράσεις.

Παραδοχές:

- i) Τα στοιχεία ελεύθερα σαν άτομα ή μόρια έχουν Α.Ο. μηδέν
- ii) Τα μέταλλα έχουν θετικό Α.Ο.
- iii) το υδρογόνο έχει Α.Ο. +1, εκτός από τις ενώσεις του με μέταλλα οπότε έχει -1
- iv) το φθόριο έχει πάντα Α.Ο. -1
- v) το οξυγόνο έχει Α.Ο. -2, εκτός από τα υπεροξείδια (-O-O-) όπου έχει -1 και στην ένωση με φθόριο (OF₂) όπου έχει +2
- vi) τα αλκάλια (Na, K, κ.λ.π.) έχουν Α.Ο. +1 και οι αλκαλικές γαιες (Ca, Mg, Ba κ.λ.π.) έχουν Α.Ο. +2
- vii) τα αμέταλλα στοιχεία έχουν αρνητικό Α.Ο. όταν ενώνονται με μέταλλο ή υδρογόνο και θετικό Α.Ο. όταν ενώνονται με οξυγόνο. Στις ενώσεις μεταξύ αμετάλλων χαρακτηρίζεται με θετικό Α.Ο. το στοιχείο με την μεγαλύτερη τιμή π.χ. στην ένωση PCl₃ (τριχλωρισίχος φωσφόρος) ο P έχει Α.Ο. +3 και το Cl -1
- viii) το αλγεβρικό άθροισμα των Α.Ο. όλων των στοιχείων στο μόριο μιας ένωσης είναι μηδέν

π.χ. στο H₂SO₄ (θειικό οξύ) ισχύει $2 \cdot \text{A.O.}_H + \text{A.O.}_S + 4 \cdot \text{A.O.}_O = 0 \Rightarrow$
 $2 \cdot 1 + \text{A.O.}_S + 4 \cdot (-2) = 0 \Rightarrow \text{A.O.}_S = +6$

και στο SO₂ έχω $\text{A.O.}_S + 2 \cdot \text{A.O.}_O = 0 \Rightarrow \text{A.O.}_S + 2 \cdot (-2) = 0 \Rightarrow \text{A.O.}_S = +4$

ix) το αλγεβρικό άθροισμα των Α.Ο. όλων των ατόμων σε ένα πολυατομικό ιόν είναι ίσο με το φορτίο του ιόντος

π.χ. στο NH₄⁺ (αμμώνιο) ισχύει $\text{A.O.}_N + 4 \cdot \text{A.O.}_H = +1 \Rightarrow$
 $\text{A.O.}_N + 4 \cdot 1 = 1 \Rightarrow \text{A.O.}_N = -3$